

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 83 ราย โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 83 ชุด ได้กลับคืนมา 54 ชุด คิดเป็นร้อยละ 65.06 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เลี้ยงไก่

ตอนที่ 2 ปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านต้นทุนการผลิต
2. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ
3. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 – 2548
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนาย
5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของ

ของโรคใช้หัวदनก

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ขนาดของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

2. สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภทของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เลี้ยงไก่

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 54)	ร้อยละ
1. รูปแบบการเลี้ยงไก่เนื้อ		
1.1 แบบรับจ้างเลี้ยง	23	42.59
1.2 แบบประกันราคา	31	57.41
2. ขนาดของฟาร์ม		
2.1 ขนาดใหญ่	5	9.26
2.2 ขนาดกลาง	14	25.93
2.3 ขนาดเล็ก	35	64.81
3. เพศ		
3.1 ชาย	42	77.78
3.2 หญิง	12	22.22
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ประถมศึกษา	24	44.44
4.2 มัธยมศึกษา	17	31.49
4.3 อาชีวศึกษา	2	3.70
4.4ปริญญาตรี	10	18.52
4.5 สูงกว่าปริญญาตรี	1	1.85
5. อายุ		
5.1 ต่ำกว่า 20 ปี	1	1.85
5.2 21 - 30 ปี	10	18.52
5.3 31 - 40 ปี	22	40.74
5.4 41 - 50 ปี	16	29.63
5.5 51 ปี ขึ้นไป	5	9.26

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=54)	ร้อยละ
6. ที่อยู่		
6.1 อำเภอสามร้อยยอด	16	29.63
6.2 อำเภอเมือง	6	11.11
6.3 อำเภอทับสะแก	11	20.37
6.4 อำเภอปราณบุรี	13	24.08
6.5 อำเภอบางสะพาน	5	9.26
6.6 อำเภอกุยบุรี	1	1.85
6.7 อำเภอหัวหิน	2	3.70

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้เลี้ยงไก่เนื้อในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป มีดังนี้

รูปแบบการเลี้ยงไก่เนื้อ ส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงประเภทประกันราคา จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.41 ส่วนการเลี้ยงประเภทรับจ้างเลี้ยง จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.59

ขนาดของฟาร์ม ส่วนใหญ่เป็นฟาร์มขนาดเล็ก จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.81 รองลงมา ได้แก่ ฟาร์มขนาดกลาง จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.93 และขนาดใหญ่ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26

เพศ ส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 77.78 ส่วนเพศหญิง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.22

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษา จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.48 ระดับปริญญาตรี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 ระดับอาชีวศึกษา จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

อายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมา ได้แก่ 41 - 50 ปี จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.63 อายุ 21 - 30 ปี จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.52 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

ที่อยู่ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอสามร้อยยอด จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.63 รองลงมา ได้แก่ อำเภอปราณบุรี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.07 อำเภอทับสะแก จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.37 อำเภอเมือง จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.11 อำเภอบางสะพาน จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.26 อำเภอหัวหิน จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.70 และอำเภอกุยบุรี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.85 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัญหาและแนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรใน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านต้นทุนการผลิต	2.75	0.92	ปานกลาง	2
2. ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและเลี้ยงไก่	1.93	0.81	น้อย	4
3. ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548	1.78	0.57	น้อยที่สุด	5
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย	2.26	0.91	น้อย	3
5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปร ทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรค ไข้หวัดนก	3.23	0.79	ปานกลาง	1
รวม	2.39	0.60	น้อย	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อที่เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์พบมากที่สุด คือ ปัญหาด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัด โดยมียค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79) รองลงมา ได้แก่ ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92)

เมื่อพิจารณาปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อเป็นรายด้านทั้ง 5 ด้าน คือ ปัญหาด้านต้นทุนการผลิต ปัญหาด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่ ปัญหาด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี พ.ศ. 2547 - 2548 ปัญหาด้านสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย และปัญหาจากสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก ผู้วิจัยได้เสนอไว้ตั้งแต่ตารางที่ 4.3 - 4.7 ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านต้นทุนการผลิต

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านต้นทุนการผลิต

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ราคาลูกไก่	2.69	1.26	ปานกลาง	5
2. ค่าไฟฟ้า	3.28	1.42	ปานกลาง	2
3. วัสดุรองพื้น เช่น แกลบ	3.83	1.27	มาก	1
4. ค่าขนส่ง	2.53	1.30	น้อย	7
5. ราคาอาหารสัตว์	2.46	1.13	น้อย	8
6. ค่ายาและสารเสริม	2.33	1.12	น้อย	9
7. ราคาไก่ใหญ่	2.31	1.31	น้อย	10
8. ราคาน้ำมัน	3.19	1.39	ปานกลาง	3
9. ค่าแรงงานเลี้ยงไก่	2.20	1.43	น้อย	12
10. ค่าอุปกรณ์การเลี้ยงไก่	2.60	1.31	น้อย	6
11. ค่าวัสดุ อุปกรณ์โรงเรือน	3.12	1.34	ปานกลาง	4
12. ต้นทุนด้านการป้องกันการแพร่เชื้อของโรค ระบาดเกี่ยวกับใช้หวัดนก	2.27	1.27	น้อย	11
รวม	2.75	0.92	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านต้นทุนการผลิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยปัญหาที่พบมากจำนวน 3 อันดับ ได้แก่ ปัญหาวัสดุรองพื้น เช่น แกลบ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) ปัญหาค่าไฟฟ้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42) และปัญหาราคาน้ำมันเชื้อเพลิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39)

2. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. การเตรียมโรงเรือน	1.94	1.07	น้อย	5
2. การฆ่าเชื้อ	1.87	1.12	น้อย	7
3. การกกลูกไก่	2.11	1.14	น้อย	2
4. การปฏิบัติเมื่อลูกไก่มาถึงฟาร์ม	2.00	1.10	น้อย	4
5. การให้อาหารในจำนวนที่เหมาะสม	1.87	0.93	น้อย	7
6. การทำวัคซีน	1.93	1.06	น้อย	6
7. การให้ยาและสารเสริม	1.74	0.99	น้อยที่สุด	10
8. การใช้แสงสว่าง	1.54	0.75	น้อยที่สุด	11
9. จำนวนพัคลมที่ใช้	2.02	1.27	น้อย	3
10. การจัดการด้านแรงงาน	1.43	0.88	น้อยที่สุด	12
11. การวินิจฉัยโรคที่เกิดกับไก่	2.89	1.34	ปานกลาง	1
12. การระบาดของไข้หวัดนกและการป้องกัน	1.87	1.30	น้อย	7
รวม	1.93	0.81	น้อย	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.93 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ โดยปัญหาที่พบมากจำนวน 3 อันดับได้แก่ ปัญหาการวินิจฉัยโรคที่เกิดกับไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.34) ปัญหาการกกลูกไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.11 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14) และปัญหาเกี่ยวกับจำนวนพัคลมที่ใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) ตามลำดับ

3. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. โรคนิวคาสเซิล	1.26	0.62	น้อยที่สุด	5
2. โรคหลอดลมอักเสบ	2.39	1.05	น้อย	3
3. โรคกัมโบโร	1.26	0.52	น้อยที่สุด	6
4. โรคหวัดหน้าบวม	2.43	1.04	น้อย	2
5. โรคคอหิวน้ำไก่	1.17	0.50	น้อยที่สุด	8
6. โรคท้องมาน	2.46	1.09	น้อย	1
7. โรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร	1.92	0.81	น้อย	4
8. โรคไขหวัดนก	1.21	0.82	น้อยที่สุด	7
รวม	1.78	0.57	น้อยที่สุด	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548 โดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับน้อย โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาโรคท้องมาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.09) โรคหวัดหน้าบวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04) และโรคหลอดลมอักเสบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.39 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.05) ตามลำดับ

4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนง่าย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนง่าย

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. คนงานเลี้ยงไก่ไม่เอาใจใส่ดูแล	1.81	1.14	น้อย	10
2. ความชื้นในเล้าสูง	2.66	1.27	ปานกลาง	3
3. การกกลูกไก่ไม่เหมาะสม	2.68	1.28	ปานกลาง	2
4. ลูกไก่คุณภาพไม่ดี	3.19	1.10	ปานกลาง	1
5. การให้ยาไก่ไม่ทั่วถึง	2.47	1.17	น้อย	4
6. การทำวัคซีนไม่มีคุณภาพ	2.33	1.12	น้อย	5
7. ยาและวัคซีนไม่มีคุณภาพ	2.02	1.20	น้อย	8
8. การฆ่าเชื้อเข้าออกฟาร์ม	2.12	1.06	น้อย	7
9. มีสัตว์พาหนะแพร่เชื้อในฟาร์ม	1.88	0.98	น้อย	9
10. สภาพภูมิอากาศ	2.25	1.25	น้อย	6
11. ติดต่อกจากการระบาดของโรคไข้หวัดนก	1.29	0.97	น้อยที่สุด	11
รวม	2.26	0.91	น้อย	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ ด้านสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคนง่าย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านลูกไก่คุณภาพไม่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10) ปัญหาการกกลูกไก่ไม่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.28) และปัญหาความชื้นในเล้าสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) ตามลำดับ

5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาค ของโรคไข้หวัดนก

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรใน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม
จิตวิทยาและการระบาคของโรคไข้หวัดนก

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของ ประเทศ	4.04	0.97	มาก	2
2. ผลกระทบจากความหวาดกลัวโรคไข้หวัด นกของผู้บริโภคเนื้อไก่	4.22	1.06	มากที่สุด	1
3. การยอมรับทางสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่	3.19	1.20	ปานกลาง	4
4. ความมั่นคงทางด้านอาชีพในฐานะเป็น เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่	3.42	1.34	มาก	3
5. ความสุขโดยรวมของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่	2.94	1.27	ปานกลาง	7
6. ความไว้วางใจจากผู้บริโภค	3.09	1.15	ปานกลาง	6
7. รายได้	3.17	1.07	ปานกลาง	5
8. ผลกระทบจากความหวาดกลัวของคนงาน เลี้ยงไก่	2.69	1.41	ปานกลาง	8
9. ผลกระทบทางด้านกรจำหน่ายซี่ไก่	2.31	1.34	น้อย	9
รวม	3.23	0.79	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการจัดการ
ฟาร์มไก่เนื้อ ด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาคของ
โรคไข้หวัดนก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีปัญหาในการ
จัดการฟาร์มไก่เนื้อ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยพบปัญหามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้าน
ผลกระทบจากความหวาดกลัวโรคไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22
(ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06) ปัญหาด้านผลกระทบด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97) และปัญหาด้านความมั่นคงทางด้าน
อาชีพในฐานะเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
1.34) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ

1. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านต้นทุนการผลิต

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในแต่ละด้านที่พบปัญหามากมีดังต่อไปนี้คือ

1. ด้านการใช้วัสดุรองพื้นในการเลี้ยงไก่เนื้อ (ฟาร์มส่วนใหญ่ใช้แกลบเป็นวัสดุรองพื้น แต่ปัจจุบันแกลบมีราคาแพงมาก) แนวทางในการจัดการคือ

- 1.1 เปลี่ยนมาใช้วัสดุอื่นแทน เช่น ขุยมะพร้าว หรือฟางแห้งสับละเอียด
- 1.2 ลดปริมาณการใช้แกลบรองพื้นน้อยลง

2. ด้านค่าไฟฟ้าที่ใช้ในการเลี้ยงไก่เนื้อ แนวทางในการจัดการคือ

- 2.1 เปลี่ยนใช้หลอดประหยัดไฟที่มีกำลังไฟ 3-5 วัตต์
- 2.2 ติดตั้งอุปกรณ์เปิดปิดไฟอัตโนมัติ เพื่อเปิดปิดไฟในตอนกลางคืน ซึ่งนอกจากช่วยประหยัดค่าไฟแล้วยังช่วยให้ไก่มีขนาดตัวเท่ากัน ดังตารางเปิดปิดไฟ

ตารางที่ 4.8 เวลาที่ใช้ในการเปิดปิดไฟอัตโนมัติในช่วงเวลากลางคืน

อายุ (วัน)	จำนวนชั่วโมง	เวลาปิดไฟ
1 - 7	1	19.00 - 20.00
8 - 28	6	19.00 - 21.00, 22.00 - 24.00, 01.00 - 03.00
29 - 35	4	19.00 - 21.00, 22.00 - 24.00
36 - จับ	2	19.00 - 21.00

ที่มา : จากผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในแต่ละด้านที่พบปัญหามากมีดังต่อไปนี้คือ

1. ด้านความรู้ในการวินิจฉัยโรคที่เกิดขึ้นกับไก่เนื้อที่เลี้ยง มีแนวทางดังนี้คือ

1.1 เมื่อพบอาการผิดปกติของไก่เนื้อและไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าไก่เนื้อเป็นอะไร ควรแจ้งต่อสัตวบาลหรือสัตวแพทย์ที่ควบคุมฟาร์มนั้นทันที

1.2 หมั่นสังเกตอาการป่วยของไก่เนื้อและสอบถามจากผู้รู้ว่าควรปฏิบัติอย่างไร และควรใช้ยาชนิดใดรักษา

3. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคร่าง

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในแต่ละด้านที่พบปัญหามากมีดังต่อไปนี้คือ

1. การกกลูกไก่ไม่เหมาะสมกับจำนวนลูกไก่และอุณหภูมิที่ใช้ แนวทางการจัดการคือ
 - 1.1 ควรใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 50 ตัวต่อตารางเมตร ในช่วงอายุ 3 วันแรก และในช่วงอายุลูกไก่ที่ 4 - 7 วัน ให้ใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 25 - 30 ตัวต่อตารางเมตร และในช่วงอายุลูกไก่ที่ 8 - 11 วัน ให้ใช้พื้นที่ในการกกลูกไก่จำนวน 15 - 20 ตัวต่อตารางเมตร และอายุที่ 12 วันขึ้นไปให้ปล่อยเต็มแล้ว
 - 1.2 เครื่องกกแขวนสูงจากพื้น 90 - 100 เซนติเมตร
 - 1.3 อุณหภูมิที่ใช้ในการกกลูกไก่นี้

อุณหภูมิที่แนะนำในการกกลูกไก่เนื้อ

อายุ (วัน)	อุณหภูมิการกก (C°)
1 - 4	36 - 35
5 - 8	34 - 33
9 - 12	32 - 31
13 - 18	30 - 29

ที่มา : บริษัทเบทาโกร อโกรกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

2. ความชื้นภายในเล้าสูง แนวทางการจัดการดังนี้
 - 2.1 เมื่อมีความชื้นเล้าสูงควรเพิ่มพัดลมเป็นระยะ และหมั่นสังเกตแกลบรองพื้นว่าเปียกหรือไม่ถ้าพบว่าเปียกควรตักออกทันทีและนำแกลบใหม่มาเสริมแทน
 - 2.2 เมื่อพบว่าแกลบที่รองพื้นในเล้าไก่เริ่มที่จะแน่นต้องเริ่มทำการเขี่ยแกลบทันที และต้องทำเป็นประจำทุกวันจนกว่าจะจับไก่เพราะว่าไก่จะเริ่มถ่ายของเสียมากขึ้น ทำให้มีความชื้นเพิ่มขึ้น
3. ลูกไก่คุณภาพไม่ดี แนวทางการจัดการคือ
 - 3.1 ก่อนปล่อยลูกไก่ต้องตรวจสอบดูก่อนว่าลูกไก่มีสภาพเป็นอย่างไร ถ้ามีตายมากหรือไม่ลุกขึ้นเดินเราต้องคัดแยกไว้แล้วให้หมอของบริษัทที่ลงลูกไก่ให้มาดูเพื่อขอเคลมลูกไก่

4. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในแต่ละด้านที่พบปัญหาหากมีดังต่อไปนี้คือ

1. ผลกระทบจากความหวาดกลัวโรคไข้หวัดนกของผู้บริโภคเนื้อไก่ แนวทางการแก้ไขคือ

1.1 ภาครัฐต้องมีการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ผู้บริโภคมาบริโภคเนื้อไก่เฉพาะฟาร์มไก่ที่ได้มาตรฐานที่ปลอดภัย โดยภาครัฐอาจจัดตั้งร้านค้าขายไก่เองและรับซื้อจากฟาร์มไก่ที่ได้มาตรฐานเพื่อผู้บริโภคจะได้มั่นใจได้ว่าบริโภคเนื้อไก่แล้วปลอดภัยจากไข้หวัดนก

2. ความมั่นคงทางด้านอาชีพในฐานะเป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อ มีแนวทางแก้ไขดังนี้

2.1 เกษตรกรควรที่จะหาอาชีพเสริมไปด้วย เช่น อาจเลี้ยงปลาจุกเพื่อให้กินซากไก่ตายหรือขี้ไก่ หรืออาจทำปุ๋ยหมักจากขี้ไก่ขาย

ตอนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ขนาดของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามขนาดของฟาร์ม

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	ขนาดฟาร์ม					
	ขนาดเล็ก (n = 35)		ขนาดกลาง (n = 14)		ขนาดใหญ่ (n = 5)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านต้นทุนการผลิต	2.45	0.87	3.08	0.66	4.00	0.56
2. ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและเลี้ยงไก่	1.79	0.72	2.03	0.80	2.65	1.21
3. ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548	1.68	0.56	1.84	0.54	2.30	0.56
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย	2.16	0.88	2.19	0.75	3.18	1.19
5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัด	3.11	0.71	3.24	0.89	4.02	0.72
รวม	2.24	0.54	2.47	0.51	3.23	0.62

จากตารางที่ 4.9 พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหา น้อยกว่าฟาร์มขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหา น้อยกว่าฟาร์มขนาดกลาง และขนาดใหญ่ทุกด้านเช่นกัน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างทางสถิติ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามขนาดของฟาร์ม ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามขนาดของฟาร์ม

ปัญหาการจัดการฟาร์ม ไก่เนื้อ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - Ratio
1. ด้านต้นทุนการผลิต	ระหว่างกลุ่ม	12.55	2	6.27	9.86*
	ภายในกลุ่ม	32.45	51	0.63	
	รวม	45.01	53		
2. ด้านความรู้ในการจัด การฟาร์มและเลี้ยงไก่	ระหว่างกลุ่ม	3.38	2	1.69	2.72
	ภายในกลุ่ม	31.74	51	0.62	
	รวม	35.13	53		
3. ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อ ในช่วงปี 2547 - 2548	ระหว่างกลุ่ม	1.76	2	0.88	2.86
	ภายในกลุ่ม	15.72	51	0.30	
	รวม	17.49	53		
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วย หรือติดโรคได้ง่าย	ระหว่างกลุ่ม	4.65	2	2.32	3.02*
	ภายในกลุ่ม	39.23	51	0.76	
	รวม	43.88	53		
5. สาเหตุจากสภาวะทาง เศรษฐกิจ ตัวแปรทาง สังคม จิตวิทยาและการ ระบอบของโรคไข้หวัด	ระหว่างกลุ่ม	3.67	2	1.83	3.15*
	ภายในกลุ่ม	29.74	51	0.58	
	รวม	33.41	53		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.45	2	2.22	7.73*
	ภายในกลุ่ม	14.680	51	0.288	
	รวม	19.135	53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามขนาดฟาร์ม พบว่า เกษตรกรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่มีฟาร์มขนาดต่างกัันมี ปัญหาในการจัดการฟาร์มโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านต้นทุนการผลิต ด้านสาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย และด้านสาเหตุจากภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบอบของโรคไข้หวัดนก มีปัญหาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ พบว่า มีระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมของปัญหา จำแนกตามขนาดของฟาร์ม เป็นรายคู่ โดยวิธีเซฟเฟ

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	ขนาดฟาร์ม		
	ขนาดเล็ก $\bar{X} = 2.45$	ขนาดกลาง $\bar{X} = 3.08$	ขนาดใหญ่ $\bar{X} = 4.00$
รวม			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.23
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.75*
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$		-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ในภาพรวม โดยวิธีเซฟเฟ พบว่า เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่ และเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดกลางมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.12 วิเคราะห์ความแตกต่างของปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
จำแนกตามรายด้านของปัญหาและขนาดของฟาร์ม เป็นรายคู่ โดยวิธีเชฟเฟ

ปัญหาการจัดการ ฟาร์มไก่เนื้อ	ขนาดฟาร์ม		
	ขนาดเล็ก $\bar{X} = 2.45$	ขนาดกลาง $\bar{X} = 3.08$	ขนาดใหญ่ $\bar{X} = 4.00$
1. ด้านต้นทุนการผลิต			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.63*
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.92
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$	-	-
2. ด้านความรู้ในการจัดการ ฟาร์มและการเลี้ยงไก่เนื้อ			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.23
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.62
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$	-	-
3. ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อ ในช่วงปี 2547 - 2548			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.16
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.46
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$	-	-
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือ ติดโรคได้ง่าย			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.02
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.99
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$	-	-
5. สาเหตุจากสภาวะทาง เศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของ โรคไข้หวัดนก			
ขนาดเล็ก	$\bar{X} = 2.45$	-	.13
ขนาดกลาง	$\bar{X} = 3.08$	-	.77
ขนาดใหญ่	$\bar{X} = 4.00$	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาในแต่ละด้านเป็นรายคู่ โดยวิธีเซฟเฟ พบว่า มีความแตกต่างกัน 2 ด้านคือ ในด้านต้นทุนการผลิต เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดกลางและฟาร์มขนาดใหญ่ และในด้านสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัดนก พบว่า เกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดเล็กมีปัญหาแตกต่างจากเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภทของฟาร์มไก่เนื้อต่างกันมีปัญหาในการจัดการฟาร์มแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัญหาในการจัดการฟาร์มไก่เนื้อในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประเภทของฟาร์ม

ปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อ	ประเภทของฟาร์ม				t-Value
	แบบรับจ้างเลี้ยง (n = 23)		แบบประกันราคา (n = 31)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านต้นทุนการผลิต	2.32	0.81	3.08	0.87	3.29*
2. ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและเลี้ยงไก่	1.66	0.57	2.14	0.91	2.23*
3. ด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548	1.53	0.42	1.96	0.61	2.94*
4. สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย	2.18	0.88	2.32	0.94	.57
5. สาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัด	3.32	0.76	3.16	0.82	.76
รวม	2.20	0.44	2.53	0.67	2.19*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการฟาร์มไก่เนื้อของเกษตรกรที่เลี้ยงประเภทรับจ้างเลี้ยงและประเภทประกันราคา โดยใช้สถิติ t - test พบว่า โดยรวมมีปัญหาแตกต่างกัน ($t = 2.19^*$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านต้นทุนการผลิต ด้านความรู้ในการจัดการฟาร์มและเลี้ยงไก่ และด้านโรคที่พบในไก่เนื้อในช่วงปี 2547 - 2548 ส่วนด้านที่มีปัญหาไม่แตกต่างกัน คือ สาเหตุที่ทำให้ไก่ป่วยหรือติดโรคได้ง่าย และสาเหตุจากสภาวะทางเศรษฐกิจ ตัวแปรทางสังคม จิตวิทยาและการระบาดของโรคไข้หวัด